

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Η Ευρώπη χορεύει!

Τετάρτη 9 Μαΐου 2007

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ώρα έναρξης: 21:00

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ

ΔΗΜΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
THESSALONIKI STATE SYMPHONY ORCHESTRA

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης
Μύρων Μιχαηλίδης

Ειδικό Ταμείο Οργάνωσης Συναυλιών (ΕΤΟΣ)

Πρόεδρος
Βασίλης Γάκης

Αντιπρόεδρος
Κωνσταντίνος Καλαϊτζής

Μέλη
Θεοφάνης Καραγιώργος
Στέλλα Μπότζα
Ευσταθία Μαυρίδου-Γκουτζίκα

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ Κ.Ο.Θ.:

C · L · A · S · S · I · C · A · L
HOTELS

Συντονισμός - Επιμέλεια Ύλης:
Λίνα Μυλωνάκη
Μουσικολογική Ανάλυση:
Evelin Voigtmann

Σχεδιασμός εντύπου:
motley co.
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ.
Νώντας Στυλιανίδης
Φίλμ - Εκτυπώσεις:
Κουρτιδου-Μυλαράκης

www.tssso.gr

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ Κ.Ο.Θ.:

EPT3
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

FM 100
FM 100

fm 100.6
ΛΟΓΑΙ & ΤΕΧΝΗ

ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

City
106.1
INTERNATIONAL

Abou
Θεσσαλονίκη

Τετάρτη 9 Μαΐου

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ώρα έναρξης: 21:00

Η Ευρώπη χορεύει!

α' μέρος

- M. A. Charpentier (1634-1704)** ΓΑΛΛΙΑ
"Te Deum"
- A. Dvořák (1841-1904)** ΤΣΕΧΙΑ
Σλάβικοι Χοροί: Χορός αρ. 1
σε ντο μείζονα, έργο 46
- M. I. Glinka (1804-1857)** ΡΩΣΙΑ
Valse-fantasie σε σι ύφεση ελάσσονα
- E. Grieg (1843-1907)** ΝΟΡΒΗΓΙΑ
Peer Gynt: Σουίτα αρ. 1
(III. Ο χορός της Ανίτρα)
- C. Nielsen (1865 - 1931)** ΔΑΝΙΑ
Μασκαράτα, έργο 39
3η πράξη: Ο χορός των πετεινών
- B. Bartók (1881 - 1945)** ΡΟΥΜΑΝΙΑ
Ρουμάνικοι λαϊκοί χοροί αρ. 1 έως 6,
Sz. 56
- W. A. Mozart (1756-1791)** ΓΕΡΜΑΝΙΑ
Μικρή Νυχτερινή Μουσική
Σερενάτα Νο 13 K. 525, μενουέττο
- L. v. Beethoven (1770-1827)**
11 Dances - Moedlinger Tanze,
WoO 17, Χορός αρ. 2
- F. Schubert (1808-1878)**
5 Γερμανικοί Χοροί
Χορός αρ. 5 σε ντο μείζονα
- N. Σκαλκώπτας (1904-1949)** ΕΛΛΑΔΑ
36 ελληνικοί χοροί για ορχήστρα:
Ηπειρώτικος (III/2)
Κλέφτικος (III/3)

β' μέρος

- J. Brahms (1833 - 1897)** ΟΥΓΓΑΡΙΑ
Ουγγρικός χορός αρ. 1
- E. Elgar (1857-1934)** ΑΓΓΛΙΑ
3 Χαρακτηριστικά Κομμάτια,
έργο 10: Αρ. 1- «Μαζούρκα»
- J. Sibelius (1865 - 1957)** ΦΙΛΑΝΔΙΑ
Μελαγχολικό Βαλς αρ. 1,
έργο 44
- E. Granados (1867-1916)** ΙΣΠΑΝΙΑ
12 Ισπανικοί Χοροί:
Χορός αρ. 2 σε ντο ελάσσονα,
έργο 37 ("Oriental")
- C. F. Gounod (1818 - 1893)** ΓΑΛΛΙΑ
Φάουστ -Μουσική μπαλέτου:
VII. Χορός του Phryme
- J. Strauss, υιός (1825-1899)** ΑΥΣΤΡΙΑ
Eißen a Magyar:
Πόλκα, έργο 332
- J. Offenbach (1819-1880)** ΓΑΛΛΙΑ
«Ο Ορφέας στον Άδη»: Καν-Καν
- A. Ponchielli (1834-1886)** ΙΤΑΛΙΑ
Τζοκόντα: Ο χορός των ωρών

Daniel Montané

διευθυντής ορχήστρας

King George Palace
ATHENS
Signature Hotels

NY ATHENS PLAZA
ATHENS

PLAZA SPA SUITES
KATHYMO-CRISTE

LARISSA IMPERIAL
LARISSA

ATHENS IMPERIAL
ATHENS
Signature Hotels

Baby Grand
ATHENS

EGNATIA GRAND
ALEXANDROUPOLI

ASTIR HOTEL
ALEXANDROUPOLI

Grand O Hotel
ATHENS

ACROPOL
ATHENS

Illoxenia
KALAMATA

SHELATOH SOFIA
BALEAN HOTEL CASINO
BULGARIA

VOULIAGMENI SUITES
ATHENS

MARKOPIA PALACE
THESSALONIKI
Signature Hotels

★ ★ ★ ★ ★
C.L.A.S.S.I.C.A.L.
HOTELS

N. DASKALANTONAKIS GROUP

www.classicalhotels.com

Central reservations: 801 801 70 70

Η Ευρώπη χορεύει!

Οι λαμπροί ήχοι και το γνωστό θέμα από το *Te Deum* του **Μαρκ Αντουάν Σαρπαντιέ** (1634-1704) μας θυμίζουν τις διεθνείς μεταδόσεις του ποδοσφαίρου, αλλά και φεστιβάλ κλασικής μουσικής της Ευρώπης.

Ο χορός υπήρξε ανέκαθεν στοιχείο έκφρασης του ανθρώπου και, παρά τις διαφορές του, συχνά ενώνει τους ανθρώπους, ακόμη και διαφορετικών εθνικοτήτων. Έτσι δεν είναι τυχαίο που η χορευτική μουσική είναι ιδιαίτερα αγαπητό είδος στους συνθέτες. Στην κλασική εποχή ειδικά το μενουέττο, το οποίο θεωρείται από τους πρώτους χορούς για ζευγάρια, θα ενσωματωθεί στην σονάτα και στη συμφωνία, ξεπερνώντας τον αρχικό χορευτικό σκοπό.

Το *Μενουέτο αρ. 2* από τους **11 Χορούς Moedlinger (WoO 17)** –πόλη όπου πρωτοπαίχτηκαν οι χοροί– του **Λούντβιχ φαν Μπετόβεν** (1770-1827) εμφανίζει τα ρυθμικά χαρακτηριστικά και το ήπιο τέμπο ενός μενουέτου, όμως ειδικά το Τρίο με τα ξαφνικά φόρτε του δίνει έναν τόνο στυλιζαρισμένου χορού.

Ένας πιο νέος χορός, που έμοιαζε κάπως του Μενουέτου, ήταν ο Γερμανικός χορός (deutscher Tanz). Και αυτός ήταν όχι πολύ γρήγορος σε 3/8 ή σε 3/4 και εμφανίστηκε στη νότια Γερμανία και στην Αυστρία στον 18ο και στις αρχές του 19ου αιώνα, με κάπως αγροτικό χαρακτήρα. Ο Χάυντν (35 χοροί) και ο Μπετόβεν (24) έγραψαν τους γερμανικούς χορούς κυρίως για ορχήστρα, ενώ ο Σούμπερτ έγραψε τους 100 γερμανικούς χορούς του μόνο για πιάνο.

Η **Μικρή Νυχτερινή Μουσική** του **Μότσαρτ** (1756-1791) είναι ένα από τα ωραιότερα και τα δημοφιλέστερα έργα του μεγάλου συνθέτη. Ό,τι χαρακτηρίζει κυρίως τη μουσική του Μότσαρτ: κομψότητα του ύφους, αυθόρμητη χάρη, λαμπερή διαύγεια, νεανική δροσιά, υπάρχουν όλα συμπυκνωμένα στο μικρό αυτό έργο. Σήμερα το απόσπασμα που θα παιχτεί είναι το *Μενουέττο*, γραμμένο στην κλασική φόρμα, σε περιορισμένες μονάχα διαστάσεις. Αν και ο **Γκλίνκα** (1804-1857) είναι ο πατέρας της ρωσικής εθνικής σχολής, με τα διάφορα ταξίδια που έκανε στην Ιταλία, Γαλλία, Ισπανία και Γερμανία, αφομοιώνει στοιχεία από την «δυτική» μουσική. Το *Valse Fantasie* (1839 για πιάνο, 1845 και 1856 για ορχήστρα) ακολουθεί την σειρά από διάφορα θέματα στους χαρακτηριστικούς ρυθμούς του.

Σχεδόν το ίδιο αγαπητές τον 19ο αιώνα έγιναν οι πόλκες, οι ρίζες των οποίων βρίσκονται στη Βοημία. Ο **Γιόχαν Στράους** υιός (1825-1899) έγραψε αναρίθμητες και οι περισσότερες έγιναν μεγάλες επιτυχίες, που ακόμα και σήμερα δεν έχουν χάσει τίποτε από την ζωηράδα και την ευθυμία τους. Αυτό ισχύει και για την γρήγορη πόλκα του **Eljen a Magyar** (1869) που είναι αφιερωμένη στους Ούγγρους και την Ουγγαρία.

Ειδικά στη ρομαντική εποχή, εκτός από τις πόλκες και τα βαλς, οι «εθνικοί» χοροί, όπως μαζούρκα, πολωνέζα και άλλοι, είναι οι επικρατέστεροι. Έτσι και ο **Γιοχάννες Μπραμς** (1833-1897) έγραψε διάφορους κύκλους χορών, κυρίως για πιάνο, είτε για δύο είτε για τέσσερα χέρια, ανταποκρινόμενος στη ζήτηση του είδους για τη μουσική στα σαλόνια.

Ο Μπραμς, ο οποίος έτρεφε ιδιαίτερη αγάπη για τη δημοτική μουσική, είχε καταγράψει τσιγγάνικες μελωδίες κατά τη διάρκεια της περιοδείας του στην Ουγγαρία. Αυτές τις μελωδίες επεξεργάστηκε αργότερα στον κύκλο των *Ουγγρικών Χορών* με χαρακτηριστική ευαισθησία, έτσι ώστε να μην δίνει απλώς μια απομίμηση της ουγγρικής μουσικής, αλλά να την εμπλουτίζει στο πνεύμα της έντεχνης μουσικής.

Η ιδιαίτερη επιτυχία που γνώρισαν οι χοροί αυτοί οδήγησαν αργότερα και σε ενορχηστρώσεις, τόσο από τον Μπραμς όσο και από άλλους. Ο *Ουγγρικός χορός αρ. 1 σε σολ-ελάσσονα*, που παρουσιάζεται απόψε, φανερώνει μεγάλη ζωντάνια των ρυθμών και τον αρμονικό πλούτο αυτής της γεμάτης πάθος μουσικής.

Ο εκδότης του Μπραμς, ο Σίμροκ, ύστερα από την εγκάρδια σύσταση του συνθέτη, έδωσε στον άγνωστο ακόμη Τσέχο **Άντονιν Ντβόρζακ** (1841-1904) την παραγγελία να γράψει μια σειρά χορών για πιάνο σαν τους *Ουγγρικούς* του Μπραμς, αλλά με σλαβικό χρώμα. Μετά την τεράστια επιτυχία της πρώτης σειράς, ο συνθέτης έγραψε το 1886 και μια δεύτερη σειρά, πάλι οκτώ *Σλάβικων Χορών*, έργο 72. Και οι δύο σειρές αυτές συγκαταλέγονται στα δημοφιλέστερα έργα του Ντβόρζακ.

Ενώ ο Μπραμς επεξεργάζεται στους *Ουγγρικούς Χορούς* τσιγγάνικες μελωδίες, ο Ντβόρζακ δημιουργεί ο ίδιος τις μελωδίες των *Σλαβικών Χορών*, φυσικά μέσα στο πνεύμα και τον χαρακτήρα της δημοτικής μουσικής της πατρίδας του. Στο **Σλαβικό Χορό έργο 72, αρ. 1** διακρίνουμε στην πρώτη ενότητα έντονη την χαρά και την ευθυμία, ενώ το μεσαίο τμήμα εκφράζει πιο ήρεμα μια μελαγχολική διάθεση, όμως η αρχική ζωηρή ατμόσφαιρα επανέρχεται και ολοκληρώνει τον χορό. Από τους εξέχοντες συνθέτες του 20ου αιώνα, ο Ούγγρος **Μπέλα Μπάρτοκ** (1881-1945) ενδιαφέρθηκε πάρα πολύ και συστηματικά για την δημοτική μουσική. Η συμβολή του στη συλλογή των δημοτικών τραγουδιών της πατρίδας του και άλλων χωρών είναι σημαντικότερη. Στοιχεία των χορών αυτών τα επεξεργάζεται με διάφορους τρόπους στα έργα του. Έτσι συνέθεσε την *Cantata Profana* στη ρουμάνικη γλώσσα, με θέματα παρμένα από λαϊκούς σκοπούς της Ρουμανίας. Ακόμη και στους οχτώ **Ρουμάνικους λαϊκούς χορούς** του για πλήρη ορχήστρα εμφανίζει άμεσα τα ρυθμικά και μελωδικά χαρακτηριστικά της μουσικής της Ρουμανίας.

Και στις σκανδιναβικές χώρες, οι χοροί της μόδας της κεντρικής Ευρώπης έκαναν την εμφάνισή τους, έτσι το **Μελαγχολικό Βαλς, έργο 44 αρ.1** του **Γιαν Σιμπέλιους** (1865-1957) έγινε ιδιαίτερα δημοφιλές. Το είχε γράψει ο Σιμπέλιους το 1903 για τη σκηνική μουσική για το θεατρικό έργο "*Kuolema*" του κουνιάδου του.

Ο **Χορός της Ανίτρα** από την Σουίτα *Peer Gynt αρ. 1, έργο 46* του **Έντβαρντ Γκριγκ** (1843-1907) προέρχεται επίσης από σκηνική μουσική, που έγραψε ο Γκριγκ για το δράμα του Ίψεν μετά από επιθυμία του ποιητή. Ο χορός αυτός είναι απαλός, χαρακτηρίζεται από ένα συνεχές στροβίλισμα ενώ το ελαφρά σαγηνευτικό χρώμα του σχετίζεται με τη σκηνή, που διαδραματίζεται στην Ανατολή.

Ο **Καρλ Νίλσεν** (1865-1931), ο μεγαλύτερος συνθέτης της Δανίας, ξεκίνησε από τα κλασικά πρότυπα και έφτασε σε ένα προσωπικό ιδίωμα, επηρεασμένος φυσικά και από τη δημοτική μουσική της πατρίδας του. Στην δεύτερη όπερά του **Μασκεράτα** η κορύφωση του έργου βρίσκεται στην γ' πράξη, σ' έναν χορό μεταμφιεσμένων. Ο πιο επιτυχημένος χορός θεωρείται ο **χορός των πετεινών** (*Hanedansen*), που μιμείται μεταξύ άλλων τις φωνές του πετεινού και της κότας.

Όπως αναγνωρίστηκαν ο Σιμπέλιους και ο Νίλσεν στις σκανδιναβικές χώρες, έτσι και ο **Έλγκαρ** (1857-1934) έγινε γνωστός στην πατρίδα του, την Αγγλία, κατά την ίδια χρονική περίοδο, δηλαδή γύρω στα 1890. Πριν όμως γίνει γνωστός έγραψε διάφορα έργα, συχνά και χορούς για διάφορες περιστάσεις, διότι πληρωνόταν με το κομμάτι. Η **Μαζούρκα, έργο 10 αρ.1** προέρχεται από μια *Σουίτα για πιάνο*, την οποία ο ενορχήστρωσε Έλγκαρ το 1899 και εξέδωσε με τίτλο *Τρία Χαρακτηριστικά Κομμάτια*. Τα κομμάτια αυτά, όπως και η *Μαζούρκα*, είναι άμεσα επηρεασμένα από την χορευτική μουσική της κεντρικής Ευρώπης, διότι οι συνθέτες από τον 19ο αιώνα και μετά συχνά συνδυάζουν στα έργα τους στοιχεία από άλλους πολιτισμούς.

Ο Ισπανός συνθέτης **Ενρίκε Γκρανάδος** (1867-1916) εκπροσωπεί την εθνική σχολή της Ισπανίας και σε πολλά έργα του διαφαίνεται άμεσα το χρώμα της πλούσιας σε χορούς ισπανικής μουσικής. Από τους **12 Ισπανικούς Χορούς**, που γράφτηκαν το 1890 αρχικά για πιάνο, αλλά μεταγράφηκαν γρήγορα και για ορχήστρα αλλά και για κιθάρα, απόψε ακούγεται ο πρώτος *Oriente*, με ήρεμες κινήσεις.

Στη Γαλλία του Λουδοβίκου ΙΔ' οι χοροί είχαν επίσης παράδοση στην όπερα, μια παράδοση που συνεχίζεται ακόμη και τον 19ο αιώνα. Έτσι δεν είναι παράξενο πώς μια σοβαρή όπερα όπως ο *Φάουστ* του **Σαρλ Γκουνώ** (1818-1893) παρουσιάζει χορευτικές σκηνές, όπως τον **Χορό του Phryme**, πλέον όμως με δραματουργικό σκοπό.

Ίσως ο πιο γνωστός χορός της Γαλλίας είναι το *Cancan*, που ξεκίνησε γύρω στα 1830. Στα μέσα του 19ου αιώνα χορευόταν αποκλειστικά στα καμπαρέ και βαριετέ και, παρ' όλο που απαγορευόταν, επειδή φαίνονταν τα εσώρουχα των κοριτσιών, το ενδιαφέρον για το *Cancan* δεν μειώθηκε. Το πιο διάσημο *Cancan* το έγραψε ο **Ζακ Όφφενμπαχ** (1819-1880) στην όπερέτα του *Ορφέας στον Άδη*, με την οποία ο συνθέτης σατίριζε τόσο την μεγάλη γαλλική όπερα όσο και τις πολιτικές-κοινωνικές καταστάσεις της εποχής του.

Ένα εξίσου γνωστό χορευτικό κομμάτι είναι ο **Χορός των Ωρών** του Ιταλού συνθέτη **Αμιλκάρε Πονκιέλλι** (1834-1886) από την πέμπτη όπερά του *La Gioconda*. Ενώ τότε η όπερα αυτή είχε μεγάλη επιτυχία, σήμερα γνωρίζουμε μόνο μια άρια, καθώς και αυτόν τον χορό, που χαρακτηρίζεται από εξαιρετική ελαφράδα και ανεμελιά.

Οι **36 Ελληνικοί Χοροί** είναι το δημοφιλέστερο έργο του **Νίκου Σκαλκώτα** (1904-1949). Η πρώτη γραφή μερικών χορών ξεκινά στα τελευταία χρόνια της παραμονής του Σκαλκώτα στο Βερολίνο (1931-33), ενώ οι περισσότεροι χοροί γράφηκαν στην Αθήνα (1934-1935). Οι μελωδίες στις οποίες βασίζονται προέρχονται είτε από προσωπικά του ακούσματα είτε από τη μελέτη δημοσιευμένων συλλογών δημοτικής μουσικής. Ο Σκαλκώτας μεταμορφώνει το μουσικό υλικό, που άλλοτε αναγνωρίζεται άμεσα και άλλοτε όχι, με έναν ιδιαίτερα προσωπικό τρόπο. Απόψε θα ακουστούν ο **Ηπειρώτικος Χορός II** (III, 2) και ο **Κλέφτικος Χορός** (III, 3). Ο *Ηπειρώτικος Χορός II* ουσιαστικά είναι ένα δραματικό κλέφτικο τραγούδι: ύστερα από μια μικρή εισαγωγή η κύρια μελωδία ακούγεται μελαγχολικά από τα έγχορδα. Στη συνέχεια επηρεάζονται και τα πνευστά από τη λυπητερή διάθεση της μελωδίας και η ορχήστρα κορυφώνεται σε ξεσπάσματα συγχορδίας. Ο σβέλτος *Κλέφτικος Χορός* (Allegro vivo) βασίζεται σε τριμερή μορφή (A-B-A-επίλογος), στην οποία το μεσαίο τμήμα φέρει τόσο ηχοχρωματική όσο και μελωδική αντίθεση με το κύριο θέμα της α' ενότητας.

Evelin Voigtmann

DANIEL MONTANÉ

διευθυντής ορχήστρας

Γεννημένος στην Βαρκελώνη, ο Daniel Montané σπούδασε διεύθυνση ορχήστρας και σύνθεση στο Graz (Αυστρία) από όπου και αποφοίτησε με ειδική διάκριση.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του εμφανίστηκε δίπλα σε διάφορες ορχήστρες στη Σλοβενία, στην Ουγγαρία, στην Αυστρία και στην Ισπανία. Το 2001, η "Deutsche Bank" τού απένειμε διετή υποτροφία μεταπτυχιακών σπουδών.

Το 2003 απέσπασε το πρώτο βραβείο στον Διαγωνισμό Νέων Διευθυντών Ορχήστρας που διοργάνωσε η Ορχήστρα της Γρανάδα (Orquesta Ciudad de Granada). Έκανε το ντεμπούτο του ως μαέστρος με τη Φιλαρμονική Ορχήστρα "Robert Schumann" στην όπερα του Κέμνιτς (Γερμανία) με το έργο του J. Offenbach "Hoffmanns Erzählungen".

Από το 2004 ο Daniel Montané εμφανίζεται τακτικά ως βοηθός διευθυντή ορχήστρας στο

"Gran Teatre del Liceu" της Βαρκελώνης, όπου έχει συνεργαστεί στο παρελθόν με μαέστρους, όπως, μεταξύ άλλων, τους J .L. Cobos, B. De Billy, A. Ros Marbà, J. Pons, G. Carella και H. Bicket.

Τα τελευταία χρόνια σημείωσε μεγάλη επιτυχία διευθύνοντας τη συναυλία που έδωσε η διάσημη σοπράνο Fiorenza Cedolins στο "Palacio de la Opera" της Κορούνια, (Ισπανία). Πρόσφατα διηύθυνε την "Traviata" στην Όπερα της Βρέμης (Γερμανία).

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Μύρων Μιχαηλίδης

Μόνιμος Αρχιμουσικός
Κάρολος Τρικολίδης

Α' Βιολιά
Εξάρχοντες
Σίμος Παπάνης
Αντώνης Σουσαμόγλου
Κορυφαίοι Α'

Μίκης Μιχαηλίδης
Γιώργος Πετρόπουλος
Θεόδωρος Πατσαλίδης
Tutti

Μαρία Δρούγου
Μαρία Σουέρεφ
Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφινόπουλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Τολακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Στράτος Κακάμπουρας
Έκτορας Λάππας
Γιώργος Γαρυφαλλάς

Β' Βιολιά
Κορυφαίοι Α'
Ανθούλα Τζίμα
Ντάρια Κάτσιου
Κορυφαίοι Β'
Νικόλαος Αρχοντής
Αλέκτας Τζιαφέρης
Tutti

Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Μικέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζίδης
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Ίγνα Συμονίδου
Αναστασία Μυσιρλή

Βιόλες
Κορυφαίοι Α'
Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σειρά
Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορίχης
Αλεξάνδρα Βόλτσιτς
Tutti
Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς

Βιολοντσέλα
Κορυφαίοι Α'
Βασιλης Σαΐτης
Απόστολος Χανδράκης
Tutti

Ανθούλα Κοντογιαννάκη
Γεώργιος Μανώλας
Βίκτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωίδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γριμπας
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσο

Κοντραμπάσα
Κορυφαίοι Α'
Γιώργος Γράλιτσας
Χαράλαμπος Χειμαριός
Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελίδης
Tutti
Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδας Κυρίδης
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχροσιάδης

Φλόουτα
Κορυφαίοι Α'
Νικόλος Δημόπουλος

Κορυφαίοι Β'
Γεώργιος Κανάτσος
Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή
Tutti

Νίκος Κουκίης

Όμποε
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Καλπαξίδης
Δημήτρης Κίτσος
Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Ραζάκοβ
Κωνσταντίνος Χασιώτης
Tutti
Θωμάς Μητριζάκης

Κλαρινέτα
Κορυφαίοι Α'
Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γρασιονίδης
Κορυφαίοι Β'

Πόλλα Σμιθ-Διαμαντή
Αλέξανδρος Σταυριδής
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

Φαγκότα
Κορυφαίοι Α'
Βασίλης Ζαρόγκας
Γιώργος Πολίτης
Κορυφαίοι Β'

Κωνσταντίνος Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

Κόρνα
Κορυφαίοι Α'
Μανώλης Ιορδανίδης
Τραϊανός Ελευθεριάδης
Κορυφαίοι Β'

Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φειζό
Tutti
Δημήτρης Δεσποτόπουλος

Τρομπέτες
Κορυφαίοι Α'
Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτσκας

Tutti
Γιάννης Σισμανίδης
Δημήτρης Κουρατζίνος

Τρομπόνια
Κορυφαίοι Α'
Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνες
Κορυφαίοι Β'

Φώτης Δράκος
Γιώργος Κόκκορας
Tutti
Ευάγγελος Μπαλτάς

Τούμπα
Κορυφαίοι Β'
Γιώργος Τηνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

Τύμπανα
Κορυφαίοι Α'
Δημήτρης Βίττης

Κρουστά
Κορυφαίοι Β'
Κώστας Χανής
Tutti
Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

Άρπα
Κορυφαίοι Α'
Κατερίνα Γίμα

Πιάνο
Κορυφαίοι Α'
Μαριλένα Λιακοπούλου

Οι μουσικοί της Κ.Ο.Θ.
αναφέρονται
με σειρά αρχαιότητας

Έφορος Κ.Ο.Θ.:
Ελένη Μπουλασίκη

Αναπληρωτές Εφόρου Κ.Ο.Θ.:
Γκρέτα Παπά
Στράτος Κακάμπουρας

Φροντιστές:
Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμπής